

менъ сънь муха. Прѣпълзѣ тя дебнешкомъ къмъ мухата и изведнажъ я близна. Жабата направи своя първи ловъ и отъ удоволствие прѣмигваше.

Ние поставихме камъка пакъ на първото му мѣсто, за да може жабата отново да се скрива подъ него като въ кжщица. Слѣдъ това не я виждахме цѣла седмица.

Рѣката отново се напълни съ пробудилитѣ се жаби, много отъ които се прѣснаха по ниви и градини. Ала много останаха пакъ въ рѣката, защото и тамъ намираха храна, па бѣ имъ и по-весело.

Често и нашата Грапавка идваше край рѣчния брѣгъ на веселба съ другитѣ си съсѣдки. Но повече прѣкарваше въ градината. Кръстосваше навсѣкждѣ, дебнеше, подскачаше, ловеше насѣкоми и никога не се насищаше. На ловъ се отдаваше най-много надвечерь.

Никой не можеше лесно да я забѣлѣжи, защото тя си измѣняваше боята на кожата споредъ мѣстото, гдѣто се притайваше. Въ прѣстѣта кожата ѝ добиваше жълто-червеникавъ цвѣтъ; при зеленитѣ листа и между трѣвата, тя ставаше тъмно зеленикава и т. н.

Отъ добрата храна скоро Грапавка се поправи и наедрѣ. Ние ѝ давахме мухи и комари. Тя ги взимаше отъ ржцѣтъ ѝ и лакомо ги гълташе.